

İZDÜŞÜM

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2017-2018
Dönem: 2
Sayı: 8

Ceren KAYA **YAŞAMAK**

İnsanın elinde olan şeyler olduğu gibi elinde olmayan şeyler de vardır .Örneğin; İnsan ne kadar zengin olursa olsun parası onu bir dakika önceye götüremeyeceği gibi hayatına fazladan bir dakika satın alabilmesi de mümkün değildir. İnsana sonsuzluk katabilecek tek şey hayattayken bıraktığı güzel eserlerdir. Dünya kuruldu kurulalı milyonlarca insan gelip geçmiştir. Çoğunun adı sanı unutulup gitmiş bazıları ise hiç unutulmamak üzere hafızalara kazınmıştır. Adları yaşayanlar; ülkesi, milleti için çok çaba harcayıp çalışanlar olmuştur. Yani bu insanlar her ne kadar bedenlen ölmüş olsalar da fikirleri, idealleri, eserleri ile ölümsüzlüğü kazanmışlardır. Ne zaman , nerede doğacağımızı biz seçemeyiz tıpkı nerede ,ne zaman, nasıl, öleceğimizi seçemediğimiz gibi. Böylesi bir dünyada kalıcı olarak iz bırakmak ve gelecek nesillere ulaşabilmek çok çalışmak, azimli ve başarılı olarak güzel eserler bırakarak olabilir. Yani önemli olan ne kadar yaşadığımız değil, nasıl yaşadığımızdır. Çok yaşamak elimizde değil ama namımızı çok yaşatmak elimizdedir.

Melisa TUFAN **BEBEK**

Çok sıcak bir yaz günü öğle saatlerinde hep birlikte arabaya bindik ve yola çıktık. İlk defa yeni doğmuş bir çocuk göreceğim diye çok ama çok mutluydum, yanımda bebeğin kardeşi de vardı. Bebeği görünce çok mutlu oldu. Yüzündeki gülümsemeyi gördüğümde sevgi nedir onu anlamıştım. Çok heyecanlı bir gün geçirmiştim ama eve dönme vakti gelmişti. Yola çıktık fakat trafik vardı. Bir kırmızı ışıkta durduğumuzda sesleri duydum. Anneme “Bu gelen sesler nedir?” diye sordum .Mehter marşı olduğunu söyledi. Çok etkilenmiştim. Yanımdaki herkes oruç tutuyordu ve yorucu bir gün üstüne bu trafik herkesi iyice yormuştu. Eve gelmiştik herkes yorgun ama mutluydu. Ailemize yeni biri katılmıştı. Hayatımın unutamadığım günlerinden biriydi. Sevgi ve heyecan dolu...

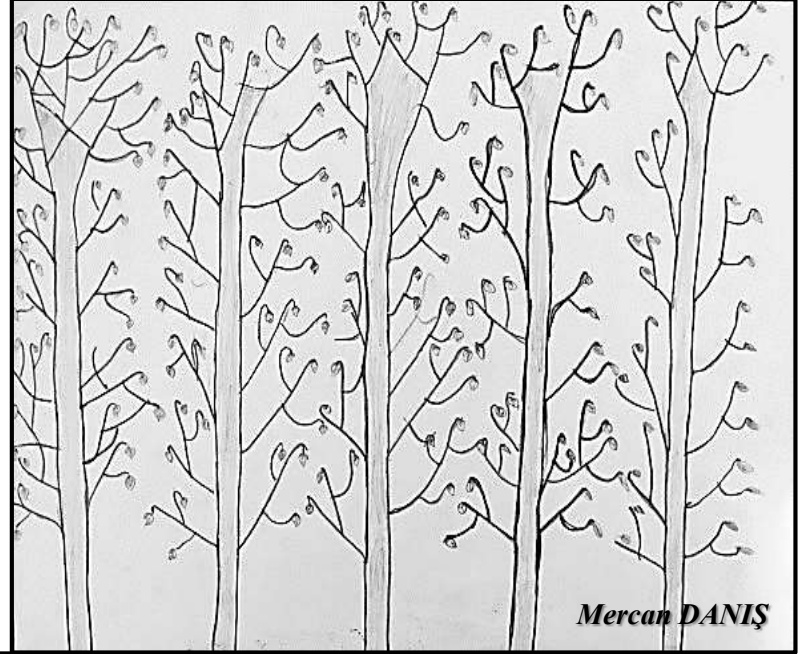
Elif KOÇ **HAYAT**

Hayat ne garip şey.
Düğümlemiş bir ip gibi
Çözemiyorum.
Karmaşık bir bulmaca gibi
Yapamıyorum.

Bugün varsın, yarın yok
Hayat bu mu?
Biter mi?
Zaman hızlı mı geçer?

Hiç güneşin batmadığı
Kötülüğün olmadığı
Yaşamın bitmek bilmediği
Sonsuz bir mekan da olabilir
Bilmiyorum.

Hayat ,yaşam, insan, evren
Her şey boş bir bardak gibi
İster doldur, ister boş bırak
Ama doldurmak seni rahatlatacak.

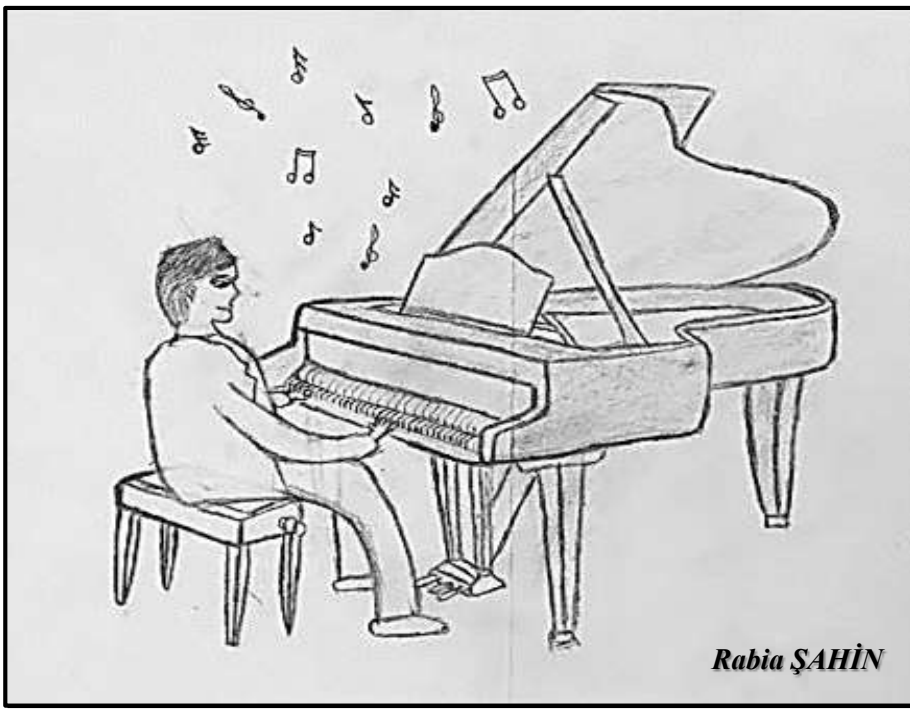

Eda YUNUS **KEDİ**

Havanın güzel olduğu bir yaz akşamı, suyun kayalıklara şiddetlice çarptığı ve dinlendirici bir melodi gibi ses çıkartan sahil kenarında. Zeynep ve Burcu adında iki üniversite öğrencisi ve aynı zamanda ev arkadaşı olan iki dost yürümekteydi. Aralarında okuldan, evden, ailelerinden, bulaşık sırasından gülerek tatlı tatlı sohbet ediyorlardı.

Yürümeye devam ederken az ilerdeki bankta sarı saçlı ince zarif bacaklı saçları yüzünü kapatarak nazikçe oturan bir kız gördüler. Her ikisi de kızın yüzünü merak ederek hızla kıza doğru yaklaştıklarında ağladığını gördüler. Zeynep ve Burcu bu duruma şaşırılmışlardı. Kızın yanına yaklaşarak dostça omuzuna dokundular. Kız birden korktu. Aralarında bir diyalog geçti ve bundan sonra o kız adı Rüya olan bu kız onlardan zarar gelmeyeceğini anlayarak ağlamaya devam etti. Zeynep ve Burcu meraklarını yenemeyerek neden ağladığını sordu. Rüya sahilde dolaşırken canından çok sevdiği kedisini kaybettiği için ağlıyordu. Zeynep ve Burcu onu teselli ederek hep beraber onu aramaya başladılar. O gece kediyi bulamamışlardı. Buna çok üzülmüştü Rüya. Burcu ve Zeynep onu yalnız bırakmamak için ve onu teselli etmek için kendilerinde kalmasını rica etmişlerdi. Zaten rüya kedisine birlikte yaşıyordu. Yalnız kalamayacağını bildiği için teklifi kabul etmişti ve onlara da güvenmişti. Zaten güvenilmeyecek kızlar da değillerdi.

Kediyi birkaç hafta sonra başka bir ilçede çöpün içindeyken buldular. Ve bu süre içinde Rüya, Zeynep ve Burcu'nun evinde kaldı. Bu sürede birbirlerine alıştılar. Kedi bulununca da ayrılmak istemediler .Rüya da öğrenciydi zaten. Üçü birlikte ve Rüya'nın kedisine Çomarla birlikte aynı evde kalıp birbirlerine ısındılar. Çok iyi dost oldular. Okulun bitmesine rağmen, farklı illerde yaşamalarına rağmen birbirlerinden kopamadılar.

Rüya ŞAHİN BİR RESİM YAPMIŞTIM

Bir resim yapmıştım
Boyamıştım boyalarla
Elimi değince gitmişti
Göstermişti gerçek rengini

Bir resim yapmıştım
O renk gidince anlamıştım
Nedense insanlara benzetmiştim
Onlar gibi iki yüzlü.

Bir resim yapmıştım.
Sonradan göstermişti yüzünü
Yalancı rengi akıp gidince
Ortaya çıkmıştı ikinci yüzü

Bir resim yapmıştım
Sevmiştim, özenmiştim, değer vermiştim.
Bir resim yapmıştım.
Bir resim...

Seher ÖZCAN YAVRU KEDİCİKLER

Soğuk bir kış günüydü. Okuldan eve gelirken üç tane yavru kedi gördük. Üçü de birbirinden tatlıydı. Hava soğuk olduğu için üşümüşlerdi. Sanki anneleri onları terk edip gitmiş gibi duruyordu. Bir an düşündüm onları burada böyle bırakıp gidemezdim. Onları alıp eve götürdüm. Kardeşim Eray benim okuldan gelmemi bekliyormuş. Ben zile basınca koşarak gelip kapıyı açtı. Elimdeki kedileri görünce çok mutlu oldu. Abla bunlar çok tatlı nereden buldun dedi. Ben içeri geçelim kediler çok üşümüş dedim ve içeriye geçtik. Kedileri hemen şöminenin yanına koydum. Annem "Ne kadarda tatlılar. Elif nereden buldun bunları" dedi. Anneme anlattım "Okuldan gelirken gördüm çok üşümüşlerdi dayanamayıp aldım" dedim. Eray mutfığa gidip yavru kedilere süt getirdi. Kediler o kadar acıkmıştı ki sütü içip bitirdiler. Kim bilir ne zamandan beri dışarıda bu buz gibi soğukta bekliyorlardı. Isınmışlardı sevimli sevimli etrafa bakıyorlardı. Eray "Bunlara bir ad koyalım" dedi. Annem de "Neden olmasın ama babanızın gelmesini bekleyelim" dedi. Bende "O zaman babam gelene kadar ödevlerimi yapıyım babam gelince de yavru kedilere hem kalacakları bir yer yapıp hem de adlarını koyarız" dedim ve ödevlerimi yapmak için odama çıktım. Ödevlerimi bitirip aşağı indim. Babam hala gelmemişti. Eray kedilerle oynuyordu. "Abla bak artık alıştılar geziyorlar" dedi. Kapı çaldı. Hemen koşup kapıyı açtım. Babam gelmişti. Çok mutlu oldum. Babam içeriğe geçti. Yavru kedileri gördü. "Bunlar çok tatlılar" dedi. Kedileri sevdi Eray "Hadi artık adlarını koyalım daha fazla bekleyemeyeceğim" dedi. Babam "Hadi o zaman ne koyalım" dedi. Ben "Mır mır diyen kedinin adı Mırmır olsun" dedim. Eray'da "Mavi gözlü olan kedinin adı Boncuk olsun" dedi. Babam da o zaman "Beyaz olanın adı da Pamuk olsun" dedi. Kedilerin adlarını koyduk sıra yuva yapmaya geldi. Eray "Hemen terasa götürelim" dedi. Nasıl olsa orası sıcak üşümezler. Kedileri terasa götürdük oraya koyduk. Eray sütlerini getirdi bende sularını getirdim. Kediler uyudu.

Sabah olmuştu uyanır uyanmaz kedilerin yanına koştum gittiğimde bir baktım Eray benden önce kalkıp gelmişti. Kedilere bakıp hemen aşağıya indim kıyafetlerimi giydim. Annem çoktan kahvaltıyı hazırlamıştı. Hemen kahvaltımı yapıp Eray'a kedilere süt vermeyi unutma dedim ve evden çıktım...

Günler böyle geçip gidiyordu. Kediler büyüdü. Mırmır, Boncuk ve Pamuk büyüdükleri için artık onlara terasta bakamıyorduk. Dışarıya bir yuva gerekiyordu. Babam Pazar günü yuva yapabileceğimizi söyledi. Biz bir an önce Pazar gününün gelmesini bekledik. Pazar günü babam kedilerimize yuva yapmıştı. Eray çok mutluydu hayatı değişmişti canı çok sıkılıyordu ama artık canı sıkılmıyor. Artık yaz geldi onun için bahçede dolaşıyorlardı. Kediler artık kocaman oldu dışarı caddeye çıkmaya başladılar. Artık kediler özgür bir şekilde yaşamaya devam ettiler.

Zehra Ezgi DEMİREL SEVGİ

Sevgi bazen bir çiçeğe, hayvana, insana duyulan bir duygudur. Sevmek hiç kolay değildir. Sevmek için yürek gereklidir. Kalp herkeste var ama yürek daha farklı bir şeydir. Bir insanı seviyorsan onu yüreğinde hissetmelisin. Onun için her şeyi göze almalısın. Ona güvenmelisin ve sevdiğini hissettirmelisin. Bir hatasında silip sevgini bitirmemeli, kusurlarıyla da sevmelisin.

Sevgi tek taraflı olmaz elbet iki kişinin birbirini sevmesiyle oluşur ve çok kuvvetlidir. Sevgi dediğimiz kutsal ve çok güzel olan bir duygudur fakat bazı insanlar sevmekten korkar. Kimseyi sevmemek için gözlerini kapatır. Dünyada herkesten nefret etmeye çalışır farkında değildir sevginin çok güzel bir duygu olduğunun.

Sevilmek çok daha güzeldir. Aslında sevildiğini hissediyorsan dünyanın en şanslı insanlarındansındır. Ve gerçek sevgi dış görünüşle ilgilenmek demek değildir. İnsanların içinin güzelliğine bakmak, başkalarına davranışlarına bakmaktır. Belki bir gün bir kaza olur ve dış güzelliğini kaybedebilir. Zamanla güzelliğini yitirebilir. Ama huylar kolay kolay değişmez, iç güzellik kalıcıdır. Parası var diye de sevilmez insan bir gün batar ve bir kuruşu bile kalmayabilir. İçi güzelse ve sen onun için sevdiysen şanslısın çünkü içinin güzelliği değişmez. Yani sevgi için yürek gerekli çoğu insanda bulunmayan...

Hasan EYERCİ YENİLENMİŞ BİLGİSAYARIM

Bilgisayarım diğer bilgisayarlara göre yavaştı. Daha iyi olmasını istiyordum ama masraflıydı. Biraz sabırlı olmalıydım ve bekledim.

Sabrımın sonucu olarak bir gün çubuğa doğru yola çıktık. Çok heyecanlıydım ve bana yol bitmiyor gibi geliyordu. Çubuğa varınca heyecandan bacaklarım tutmuyordu. Arabadan indiğimizde kötü şans kendini gösterdi ve yağmur başladı. İçimden "of, ne şanssızım" dedim. Babam bilgisayarın kisasını aldı ve dükkana girdik, orada klavyeden, güvenlik kamerasına kadar her şey vardı

Dükkana girer girmez raftaki hoparlör dikkatimi çekti. Babam "Bilgisayarında ne istiyorsun?" dedi. Ben de "Rem, ekran kartı, Windows 7, bilgisayar pili." dedim. Babam "Başka ne istiyorsun?" dedi. Ben de hoparlörü gösterdim ve dediklerimin hepsini aldık, yaptırдық.

Eve gelince babam bilgisayarı televizyona bağladı. Babam HD monitör de alacağını söyledi ama benim bir isteğim de ışıklı mekanik klavyeydi. Bu 11 yıllık hayatımda ki en mutlu olduğum günlerden biriydi. Canım babam...

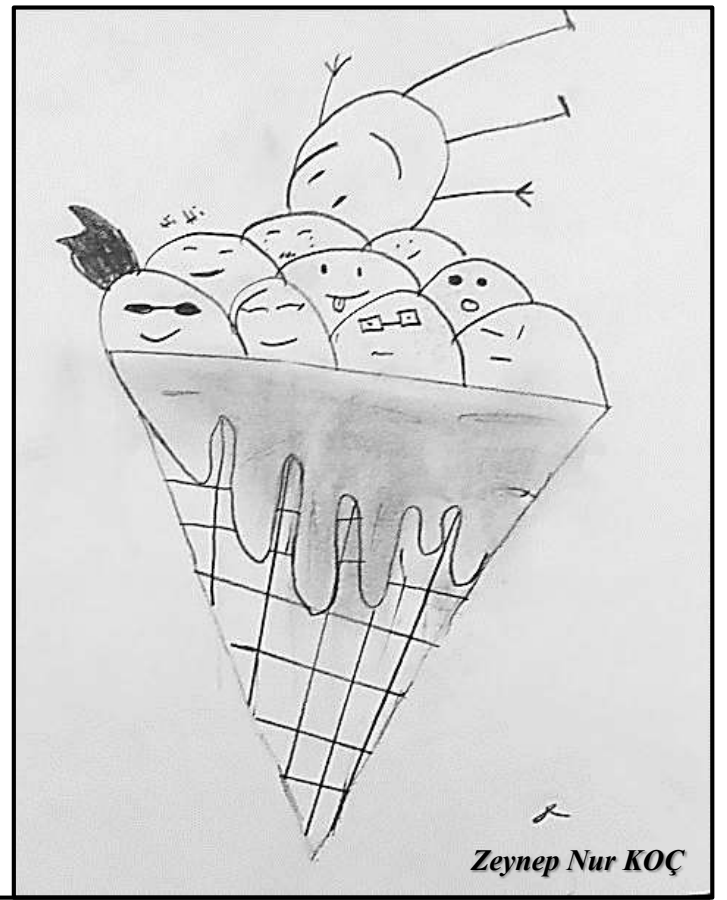
Mert Ali SANCAR BİR KIŞ GÜNÜ

Bir kış günüydü lapa lapa kar yağıyordu. Ertuğrul, Ali ve Barış hepsi heyecanlıydı dışarıya çıkmayı bekliyorlardı. Dışarı çıktılar ve kardan kale yapmaya başladılar. Birbiriyle kartopu oynuyorlardı.

Anne balkona çıkıp "haydi yavrularım teyzengile gidiyoruz" dedi. Ertuğrul, Ali ve Barış eve çıktılar ve hazırlandılar. Baba arabayı garajdan çıkarmaya indi araba ön çekişliydi. Bu yüzden karda kalabilirdi sonra Anne Ertuğrul, Ali ve Barış aşağı inip arabaya bindiler ve yola koyuldular.

Teyzelerine gittiklerinde akşama kadar oturdular. Sonra yola koyuldular yol çok kapalıydı bu yüzden baba toprak yoldan gitmeye karar verdi. Giderken yolda uçurum vardı. Arabanın önünde de buzlanmış yol vardı ama baba hiç fark etmeden giderken araba kayıverdi. Arabayı çitler bile tutamadı, uçurumdan aşağı düşüyordu. Araba taklalar atarak ağacın gövdesine çarparak ters döndü. İçindekiler Baba, anne, Ertuğrul ve Barış yaralanmıştı. Ali yaşıyordu bu yüzden annesinin telefonunu alıp ambulansı aradı ve "dört yaralı var" dedi. Adresi verip telefonu kapattı.

Ambulanslar geldiğinde Ertuğrul çok kan kaybetmişti. Ambulanslar Baba, anne ve Barış alıp götürdüler. Ali'de annesinin yanına bindi. Ali ağlıyordu. Hastaneye geldiklerinde herkesi hastaneye kaldırdılar Ali ne yapacağını şaşırdı sonra bir gün geçtiğinde Ertuğrul'a kan bulundu ve baba, anne ve Barış iyileştiler ve anladılar ki bir daha kar yağarken zincir takıp ve düzgün gitmeyi unutmayacağız.

Zeynep Nur KOÇ

Emre ERGÜN FAZLA MERAKIN SONUÇLARI

Günlerden bir gün mahallenin bazı çocukları toplanıp ne yapacaklarını konuşmak için toplanmışlar ve bir karar almışlar. Çocuklar o gün bir maceraya atılacaklarmış. Çocuklar düşünmüşler ve karar vermişler, onlar o gün mahallenin ıssız sokaklarında bir eve gideceklermiş.

Sonunda o sokağa varmışlar ve bir tane ıssız korkunç bir ev görmüşler ve;

-Acaba buranın içinde neler vardır? deyip.

Eve girmişler ve ilk katı dolaşmaya başlamışlar. Çocuklar o evi dolaşırken içlerinde korku ve heyecan hüküm sürmektedir. Çocuklar o evde dolaşırken birden bir eşyanın "küt" demesiyle irkilirler sonra bunların aralarından birinin yapmadığını anlarlar. İkinci kata çıkarlar ve ikinci katıda dolaşmaya başlarlar ve yine aynı "küt" sesini duyarlar ve yine bunu aralarından birinin yapmadığını fark ederler. Sonra aslında bunların hepsinin sorumlusunun bir sincap olduğunu fark ederler.

Çocuklar bunlardan ötürü bir daha o eve gitmemeye karar verirler ve bir daha o eve gitmemişler.

Eren KARABACAK CİVCİV

2016 yılında evde oturduğum bir gün canım sıkıldı ve dışarıya çıktım. Kardeşimle öylesine dolaşırken camiden bir duyuru geldi. Cıvciv dağıtacaklarmış duyar duymaz hemen bir kasa buldum ve camiye gittik. Gittiğimizde etrafta kimse yoktu meğer yukarı camide dağıtacaklarmış. Hemen yukarı camiye yöneldik. Vardığımızda çok kalabalıktı. Herkes birbirinin üstüne çıkmış cıvciv almaya çalışıyordu. Hiç vakit kaybetmeden sıraya girdim. Zar zor on beş yirmi tane aldım ve eve geldik. Cıvcivleri küçük bir kümes vardı oraya koydum. Aç olabileceklerini düşündüm ben de Fatih abiye gidip yem aldım. Cıvcivlere yem verdikten sonra baktım susamışlar hemen bir kaba su koyup verdim. 10 dk. sonra baktım suyu üstlerine dökmüşler, titriyorlar. Arka bahçe daha çok güneş aldığı için oraya götürdüm. Daha sonra kontrol etmek için gittiğimde hiç biri ortalıkta yoktu meğerse benim kedi hepsini yemiş.

Eda YÜNÜS KAYBOLUŞUM

Herkesin mutlaka iyi, kötü anıları olmuştur. Benim de oldu. Bundan 6-7 yıl önce yani ben 7 yaşlarındayken hayvanat bahçesine gezmeye gitmiştik. Maymunların olduğu bölüm çok dikkatimizi çekmişti. İnsanlara tükürmeleri, insanların verdikleri her şeyi yiyebilmeleri, insan gibi olmaları benim için ilgi çekiciydi. Bir süre onları izledik. Ben onları izlerken dalıp gitmişim kendime geldiğimde yanımda ailem yoktu. Biraz korku ve telaş içinde onları aradım. Babam "Eğer kaybolursan kaybolduğun yerde bizi bekle biz seni buluruz" derdi. "Eğer uzun süre dönmezsek oradaki birinin telefonunu rica edip bizi ara" öğütlerini hep söylerdi. Ben de babamın dediğini gibi önce onları bekledim. Uzun süre kimse gelmeyince oradaki güvenlikten babamı aramasını rica ettim. Sonra güvenlik daha babamı aramadan babam yanıma geldi. Benim elimden tutarak güvenliğe teşekkür etti. Meğer babam beni uzaktan izliyormuş. Beni test etmiş bakalım kaybolduğunda ne yapacak diye. Ve ben de testi başarıyla geçtim.

Sıla YILDIZ HAYAT

Sabah olur gözünü açarsın güneşe
Akşam olur bakarsın gökyüzüne
Bir sessizlik hissedersin
İşte o sakinliğin sesi.

Yaz çiçekleri uçuşur havada
Gülücükler, kahkahalar insanlarda.
Yıldızlar parlar uzakta.
Bütün yalnızlar ayakta.

Yaşadıkça kalbin ağlar,
Gözlerin susar,
Ağzın oflar.
Hayat sözünü tutar,
Alır bizi toprağa koyar.

Beril SARITAŞ

Yunus Emre ERGÜN

DERT

Hızlı bir rüzgar gibi çarpar yüzüme
Böyle giderse bir kişi bile bakmaz yüzüme

Sanki bir boşluktaım
Bir umut çıksa da
Girsem o tünellere keşke
Gitsem dünyanın başka yerlerine.

Ah dertler , fırtına gibi gelirsin üstüme.
Keşke bir anda sıyrılıp gitsem başka bir yere.
Ey başımı belaya sokan derdi müptela
Git başımdan artık umurumda değilsin,
Olmayacaksın da.

Ceren ÇANKAYA **MÜZİK RUHU**

“Müzik, ruhun gıdasıdır.” Derler ya işte onun sebebini anlatacağım. Biz insanlar neden müzik dinleriz? Dinlediklerimizden ne anlarız? Müzik dediğimiz sadece bir melodi ve söz dizesinden ibaret değildir. Bir müziği dinlemek ama gerçekten dinlemek istiyorsak, hissetmeliyiz. Çünkü hissetmeden dinlenen müziğin ne anlamı var?

Genellikle ruh halimize göre müzik dinleriz değil mi? Üzgünsek müzik dinlediğimizde belki mutlu oluruz. Müzik gerçekten nasıl dinlenir? Bu sorunun cevabını henüz çözemedim ama çok derin bir duygu gerekli. Gece gündüz dinlediğimiz tüm dünyada sevilen müzikler rastgele mi yapıldı? Böyle bir şey olamaz. İnsan hislerini bazen kağıda bazen bir dostuna bazen de sözlere ve notalara döker. Hissetlerini anlatmak tabii kolay değildir. Mesela siz hissediyorum sanırsınız ama hissetmiyorsunuzdur. Derken belki acı belki tatlı tecrübelerle hissetmeye başlıyorsunuz. Hayatı yaşadıklarımızla öğrenir ve tecrübeler ediniriz çünkü öğrendikçe anlarız, anladıkça mutlu oluruz.

Herkes müzik dinler ama yazamaz, herkesin içinden gelmez. Ve bence müzik bize hayatımızı anlatır. Müzik zevki insanları tanımak için güzel bir yol olabilir. Ruhunuzu müziksiz bırakmayın...

Duygu ÇELİK **BERABERCE**

15 tatilde bütün kız kuzenlerimle birlikte Pembe halama gittik. Pembe halam sabahları işe gider, bütün evin işlerini biz hallederdik.

Hep birlikte kahvaltı hazırlar ,kahvaltıyı geri toplar ve bütün evi her zaman olduğu gibi dip bucak temizledik. Ayşenur ablam herkese bir görev verir ve iş dağılımı yapardı. Bu sayede hem daha hızlı hem daha kolay oluyordu.

Herkes görevini aldıktan sonra halamın küçük radyosundan müziğimizi açar eğlenerek bütün işleri yapardık .Hep birlikte olunca tüm evin temizliğini kolayca bitiriveriyorduk. Çok yoruluyorduk ama birlik ve beraberlik işe yarıyordu. Bu sadece temizlikte değil her konuda işe yarıyordu.

Sevimmur ÇAKMAK

ABLAM İLE AŞÇILIK ÜZERİNE

Hayri Aslan Mesleki ve Teknik Anadolu lisesinde aşçılık bölümünde okuyan ablam Şeymanur ÇAKMAK sorularımı yanıtladı.

Sevimmur Çakmak: Bize biraz kendinizden ve eğitiminizden bahseder misiniz? Şeymanur Çakmak: Adım ve soyadım Şeymanur Çakmak. Hayri Aslan Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde aşçılık bölümünde okuyorum.

Sevim Ç: Sana göre yemek yapmak nedir?

Şeyma Ç: Huzur bulduğum, stres attığım , yapmaktan zevk aldığım. Okulda grup halinde yemek yapmak çok hoşuma gidiyor. Bırakamayacağım bir alışkanlığım gibi yemek yapmak.

Sevim Ç: Aşçı olmaya nasıl karar verdin?

Şeyma Ç: Bazı hayallerim var ve bunun üzerine böyle bir karar aldım.

Sevim Ç: Aşçılık dışında hayalinizde başka bir meslek var mıydı?

Şeyma Ç: Evet vardı. Ortaokulda farklı düşüncelerdeydim tabii liseye geçinceye kadar. Şimdi aşçılık üzerine eğitim alıyorum. Resimle ilgilendiğim için belki ressamlık diyebilirdim.

Sevim Ç: İyi bir aşçının sahip olması gereken özellikler nelerdir?

Şeyma Ç: Sağlam bir disipline sahip olması. Pratik olmak ve stres yönetiminde iyi olmak.

Sevim Ç: Mutfakta çalışmanın zor yanları nelerdir?

Şeyma Ç: Yorucu olması fakat disiplinli ve hijyenik bir şekilde çalıştığın sürece mesleğin zor yanlarını aşarsın.

Sevim Ç: Peki evde yemek yapıyor musun?

Şeyma Ç: Nadiren yaparım.

Sevim Ç: Hangi yemekleri yapmak daha çok hoşuna gidiyor?

Şeyma Ç: İçli börekler yapmak hoşuma gidiyor ama tatlılar daha çok zevk veriyor.

Sevim Ç: Sence işin eğitim kısmı mı yoksa mutfak kısmı mı zevkli?

Şeyma Ç: Meslekten zevk aldıktan sonra bizim işimizde hem eğitim kısmı hem mutfak kısmı çok keyiflidir.

Sevim Ç: Meslek lisesinde okumanın avantajları nedir?

Şeyma Ç: Geleceğimiz için erken yaşta mesleklerimize karar verip eğitimimize başlıyoruz. İş belgemiz elimizde oluyor.

Sevim Ç: Sorularımı yanıtladığın için teşekkür ederim.

Şeyma Ç: Rica ederim.

İMTİYAZ SAHİBİ

Şükrü ÇAKIR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Elif YILDIZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Celal UZGÖREN

GÖRSEL DANIŞMAN

Elif YILDIZ

YAYIN KURULU

Özgün ÖZLÜ

Ceren ÇANKAYA

Eda YÜNÜS

OKUL ADRES TELEFON

MÜNEVVER OSMANKAYA İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Yenice Mahallesi Çubuk/ANAKARA

0312 827 10 78